

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA A II- A CIVILA

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19 Septembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE .....

Judecător .....

Grefier .....

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii de sesizare a ICCJ cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de apelanta ..... cu sediul în ..... în cauza având ca obiect apelul declarat împotriva sentinței civile nr. .... din ..... pronunțată de Tribunalul Galați în dosar nr. ....

Dezbaterile și susținerile orale ale cauzei au avut loc la data de 12.09.2018 și s-au consemnat în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta, dată la care instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei astăzi, data de mai sus.

Deliberând, instanța a pronunțat următoarea încheiere:

CURTEA,

Analizând probele administrate în cauză,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență depinde soluționarea pe fond a cauzei. Astfel, pe de o parte, creditorul ..... a susținut încălcarea acestui text de lege prin planul de reorganizare a debitorului ..... ceea ce ar trebui să atragă respingerea cererii de confirmare a acestui plan, iar, pe de altă parte, debitorul a arătat că textul nu este încălcat, deci planul poate fi confirmat;

2. problema de drept enunțată este nouă, textul de lege fiind cuprins într-o lege adoptată relativ recent (Legea nr. 85/2014 a intrat în vigoare la 28.06.2014). Apoi, el reprezintă un element de noutate în materia legislației privind insolvența, în legea anterioară (Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței) neexistând o astfel de soluție legislativă. Nu în ultimul rând, caracterul de noutate nu s-a pierdut, întrucât chestiunea în discuție nu a primit o dezlegare nici din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici din partea altor instanțe, printr-o practică judiciară consacrată.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 16.10.2018.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin documentul intitulat „Raport lunar cuprinzând descrierea modului în care administratorul judiciar și-a îndeplinit atribuțiile în procedura generală a insolvenței privind debitorul ....., act fără număr și fără dată, administratorul judiciar ..... al debitorului a solicitat judecătorului-sindic de la Tribunalul Galați stabilirea unui termen de judecată pentru confirmarea planului de reorganizare a debitorului. În motivare a arătat că sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 132-138 din Legea nr. 85/2014 pentru confirmarea planului.

Prin notele scrise nr. ...., creditorul ..... a solicitat judecătorului-sindic respingerea cererii de confirmare a planului de reorganizare a debitorului ..... În motivare a arătat că prin plan se prevede amânarea plății unor sume care nu sunt supuse înscrierii la masa credală – creanțele curente – și care nu pot fi supuse niciunei amânări sau eșalonări. Astfel, creanța sa bugetară în cuantum de 473.049 lei, născută în perioada de observație (deci creanță curentă), este propusă, prin

anexa nr. 7.B la planul de reorganizare, a fi plătită în 6 rate trimestriale egale de câte 78.841,50 lei, începând cu trimestrul 1 al anului al doilea de aplicare a planului.

Prin notele de concluzii scrise nr. 710 din 15.02.2018, administratorul judiciar ..... al debitorului ..... a arătat că eşalonarea creanțelor curente este permisă de art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014.

Prin sentința civilă nr. 83 din 23.03.2018, Tribunalul Galați – Secția a II-a civilă a confirmat planul de reorganizare a debitorului ..... În considerente nu este analizată separat chestiunea posibilității de eşalonare a creanțelor curente, reținându-se doar, printr-o afirmație cu caracter general, respectarea dispozițiilor art. 132-138 din Legea nr. 85/2014.

Cauza se află în apel pe rolul Curții de Apel Galați – Secția a II-a civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. apelantul-creditor ....., prin cererea de apel, critică sentința apelată arătând că, potrivit art. 5 pct. 54 din Legea nr. 85/2014, reorganizarea judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvență în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor; planul de reorganizare poate să prevadă, printre altele, și restructurarea financiară a debitorului (adică eşalonarea plății datoriilor). Conform art. 133 alin. (2) teza I din lege, planul de reorganizare trebuie să cuprindă programul de plată a creanțelor, deci eşalonarea plății se poate realiza prin programul de plată.

Potrivit art. 5 pct. 53 din Legea nr. 85/2014, programul de plată a creanțelor este graficul de achitare a acestora menționat în planul de reorganizare care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe; (...)

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

Așadar, pot fi cuprinse în plan, deci pot fi eşalonate, doar plățile pentru acele creanțe cuprinse în tabelul definitiv de creanțe.

Însă, în cauză, sunt în discuție creanțe curente, acestea fiind, potrivit art. 5 pct. 21 din lege, acele creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care se achită cu prioritate, conform documentelor din care rezultă. Regimul juridic al acestor creanțe născute după data deschiderii procedurii este întregit de art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, conform căruia aceste creanțe vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Așadar, aceste creanțe curente nu se regăsesc în tabelul definitiv de creanțe.

În concluzie, nefiind cuprinse în tabelul definitiv, creanțele curente nu pot fi eşalonate la plată.

Este adevărat că art. 133 alin. (4) lit. e) din lege impune ca planul de reorganizare să prevadă modalitatea de achitare a creanțelor curente. Însă, această dispoziție nu poate fi interpretată decât în acord cu textele anterior menționate, deci exclusiv în sensul că planul trebuie să arate sursele din care vor fi acoperite cheltuielile curente.

Concluzia este întărită și de faptul că interpretarea contrară ar fi în contradicție cu dispozițiile exprese ale art. 165 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora ordinea de stingere a creanțelor fiscale (în cauză, creanțele invocate de creditorul ..... având acest caracter fiscal) este următoarea:

a) obligații fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii;

b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară.

Așadar, și dispozițiile fiscale – care trebuie coroborate cu cele privind insolvența – impun plata cu prioritate a creanțelor curente în raport cu cele cuprinse în planul de reorganizare, astfel că nu pot fi cuprinse în planul de reorganizare, în sensul reeşalonării, creanțele curente;

2. intimatul-debitor ..... *prin administrator judiciar* ....., prin întâmpinarea la apel, a arătat că art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretat larg, în sensul că legiuitorul nu a avut în vedere exclusiv identificarea surselor de acoperire a acestor creanțe, ci și când vor fi ele plătite, permițând astfel eşalonarea lor;

3. intimatul-debitor ..... *prin administrator special* ..... prin întâmpinarea la apel, a arătat că eşalonarea unor creanțe din perioada de observație nu numai că nu este incompatibilă

cu derularea unui plan de reorganizare, ci este permisă de legiuitor, potrivit art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014. Astfel, prin „modalitate de plată” trebuie înțelese atât termenele, cât și cuantumul în care creanțele vor fi achitate, până la stingere. Apoi, legiuitor nu interzice eșalonarea creanțelor curente, deci o astfel de operațiune este permisă. Nu în ultimul rând, imposibilitatea de a fixa termene concrete previzionate pentru plata acestora ar lăsa fără substanță analizarea prin plan a modalității de achitare a acestor creanțe.

De altfel, nici dispozițiile art. 102 alin. (6) din lege nu sunt contrare posibilității de eșalonare a creanțelor curente prin plan, concluzie întărită și de art. 133 alin. (5) lit. H, care permite prelungirea datei scadenței fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente.

Referitor la art. 165 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, a subliniat că, pe de o parte, textul nu interzice eșalonarea creanțelor curente, iar, pe de altă parte, el continuă să se aplice acelor creanțe curente care nu au fost eșalonate prin plan;

4. intimatul-creditor ....., prin întâmpinarea la apel, a arătat că o interpretare limitativă a posibilității de eșalonare a creanțelor curente ar aduce debitorul în imposibilitatea de a găsi resursele continuării activității în forma prevăzută în planul de reorganizare. În același sens, interpretarea dată art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 de către apelantul-creditor este eronată, pentru că eșalonarea plății nu contravine art. 102 alin. (6) din lege, respectiv achitarea lor conform documentelor din care rezultă nu se opune eșalonării atâta timp cât ele se achită în totalitate. De altfel, chiar și Codul de procedură fiscală prevede posibilitatea acordării de înlesniri la plată, deci nu există o regulă fără excepție a plății doar la scadență. Mai mult chiar, art. 133 alin. (5) lit. H din Legea nr. 85/2014 permite prelungirea datei scadenței, fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

1. redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Norma a cărei interpretate se solicită face parte din materia insolvenței, este cuprinsă în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și are următoarea formă:

Art. 133 alin. (4) – Planul de reorganizare va menționa: (...)

e) modalitatea de achitare a creanțelor curente.

2. redarea altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

Alte norme juridice relevante pentru interpretare sunt:

- *din Legea nr. 85/2014:*

Art. 4 – Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii: (...)

2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară; (...)

Art. 5 alin. (1) – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: (...)

21. creditor cu creanțe curente sau creditor curent este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă; (...)

42. perioada de observație este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenței și data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment; (...)

53. programul de plată a creanțelor este graficul de achitare a acestora menționat în planul de reorganizare care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

54. reorganizare judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvență, persoană juridică, în vederea achitării datoriei acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului;

(...)

Art. 102 alin. (6) – Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii de faliment.

Art. 133 alin. (5) – Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi: (...)

H. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale; (...)

Art. 143 alin. (3) – Titularul unei creanțe curente, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor.

- **din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:**

Art. 165 alin. (6) – Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 167 alin. (11) și (12), pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere este următoarea:

- a) obligații fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii;
- b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară confirmat, precum și obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;
- c) obligații fiscale născute anterior datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;
- d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a) - c).

Art. 167 alin. (11) – Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența și care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(12) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată înscrisă în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferentă perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii.

3. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Prin decizia nr. .... din ....., pronunțată în dosarul nr. .... (atașată), Curtea de Apel Galați – Secția a II-a civilă a stabilit următoarele:

„Astfel, primul argument în sensul că eșalonarea la plată a obligațiilor născute după data deschiderii procedurii este nelegală este neîntemeiat față de dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) care prevede că „Planul de reorganizare va menționa: (...) modalitatea de achitare a creanțelor curente.” interpretate sistematic prin raportare la dispozițiile art. 102 alin. 6 din Legea nr. 85/2014 care prevede că „Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. „

Prin modalitatea de achitare a creanțelor curente, legiuitorul a avut în vedere inclusiv a se prevedea dacă plata creanțelor curente se va face uno ictu (deodată) sau eșalonat, etapizat. A interpreta că prin „modalitatea de plată” legiuitorul nu a admis și posibilitatea eșalonării creanțelor curente, ar însemna că doar art. 102 alin. 6 din Legea nr. 85/2014 ar fi fost suficient pentru a se înțelege că plata trebuie să aibă loc instantaneu, deodată, ulterior scadenței creanței curente, iar art. 133 alin. (4) lit. e) să nu aibă nicio aplicare, ori o dispoziție trebuie interpretată în sensul în care produce un efect juridic, iar nu în sensul în care nu produce nici un efect.

În plus, nu este exclus ca în ipoteza în care o parte dintre creanțele curente ar avea un cuantum exorbitant raportat la posibilitățile de realizare a veniturilor în perioada de reorganizare, limitarea posibilității de eșalonare a plăților doar pentru creanțele anterioare deschiderii procedurii să semnifice practic o iluzorie tentativă de redresare a activității, întrucât tot ceea ce produce debitoarea ar fi canalizat către achitarea creanțelor curente. Altfel spus, este lesne de observat preocuparea legiuitorului de a fi inclusă în planul de reorganizare o privire de ansamblu asupra modului în care va continua să își desfășoare activitatea, a celui în care își va distribui veniturile, inclusiv în ceea ce privește creanțele curente. Faptul că aceste creanțe vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, are doar rolul de a indica faptul că nu se impune înscrierea acestora în tabelul de creanțe. În plus, trebuie subliniat că și apelanta – creditoare pare să fi fost inițial de acord cu această opinie, față de împrejurarea că în fața judecătorului sindic nu s-a opus pe acest argument sau având în vedere vreun alt considerent confirmării planului aprobat de către adunarea creditorilor”.

4. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Nu a fost identificată practică relevantă.

5. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Chestiunea de drept aflată în dezbatere – posibilitatea de eșalonare a plății creanțelor curente prin planul de reorganizare a debitorului – nu reiese cu claritate din textul de lege incident – art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 –, fiind posibile două interpretări.

Într-o primă interpretare, o astfel de eșalonare este permisă, pentru că textul de lege trebuie înțeles în sens larg. Acesta dispune că planul de reorganizare trebuie să cuprindă modalitatea de achitare a creanțelor curente, iar prin „modalitate” trebuie înțelese nu numai sursa sumelor cu care se vor achita, ci și împărțirea în rate și termenele scadente ale acestor rate. O astfel de interpretare este în acord cu principiul reglementat de art. 4 pct. 2 din Legea nr. 85/2014 astfel: prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii: (...) acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii (...) prin procedura de reorganizare judiciară. Or, dacă aceste creanțe curente ar avea un cuantum foarte mare prin comparație cu posibilitățile debitorului de realizare a veniturilor în perioada de reorganizare, atunci limitarea posibilității de eșalonare a plăților doar la creanțele anterioare deschiderii procedurii ar însemna doar o tentativă iluzorie de redresare a activității, pentru că tot ceea ce ar produce debitoarea s-ar îndrepta către achitarea creanțelor curente.

Dispozițiile art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 – cele ce reglementează regimul juridic al creanțelor curente – nu sunt, la rândul lor, contrare posibilității de eșalonare a creanțelor curente, având în vedere că ele privesc izvorul creanțelor („conform documentelor din care rezultă”), iar nu momentul la care ele se plătesc. În plus, art. 133 alin. (5) lit. H din lege permite prelungirea datei scadenței fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente.

În cea de-a doua interpretare, nu este permisă eșalonarea creanțelor curente, prin „modalitate” de achitare a lor urmând a se înțelege exclusiv sursa veniturilor necesare achitării. Interpretarea este în acord cu regimul juridic al creanțelor curente, stabilit de art. 5 pct. 21 din lege (potrivit căruia creanța curentă se achită cu prioritate, în raport cu creanțele înscrise la masa credală) și art. 102 alin. (6) din lege (conform căruia creanțele curente nici nu se înscriu la masa credală). Or, potrivit art. 5 pct. 53 și 54 din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare, ca document fundamental al procedurii de reorganizare, va cuprinde programul de plată a creanțelor înscrise la masa credală, neexistând program de plată pentru creanțele curente. Altfel spus, creanțele curente nu sunt înscrise în tabelul de creanțe,

nu sunt incluse în planul de reorganizare și se achită cu prioritate față de creanțele din tabel, astfel că nu este posibilă reeșalonarea lor prin plan.

Apoi, dacă s-ar admite prima interpretare, atunci textul art. 143 alin. (3) din lege ar rămâne fără aplicare, pentru că, deși ar fi îndeplinite condițiile impuse de acesta (să existe o creanță curentă, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și în cuantum peste valoarea-prag), totuși titularul creanței curente respective nu ar mai putea solicita trecerea debitorului la faliment. Or, un text de lege trebuie interpretat în sensul aplicării sale, iar nu al neaplicării, deci prima interpretare nu poate fi admisă.

A doua interpretare pare să fie în acord și cu dispozițiile art. 165 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere a creanțelor este următoarea: mai întâi obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, iar abia ulterior sumele datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare.

Data fiind situația arătată, respectiv a existenței mai multor argumente în favoarea fiecăreia dintre cele două interpretări, apare ca necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare)?

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, în copie conformă cu originalul: cerere de confirmare a planului de reorganizare (cuprinsă în raport lunar), plan de reorganizare a debitorului .....proces-verbal al adunării creditorilor, sentința civilă nr. .... din ..... a Tribunalului Galați – Secția a II-a civilă, cerere de apel, trei întâmpinări la apel, răspuns la întâmpinări, cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și două note de concluzii de respingere a cererii de sesizare.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.09.2018.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. .... 2 ex.